

A magyar gazdasági egyesület által tartott enquete-tárgyalások alapján kifejezett bizottsági vélemény.*)

1. Azon erdő vagy erdőtalaj, melyre nézve kiderül, hogy létele vagy állandóan termőképes állapotban való megtartása az állam birtokába való vétel nélkül veszélyeztetve van, az állam által megvásárlandó, s erre különös figyelem fordítandó az erdőtlenebb vidékeken, és a kezelési költségek kevesbitése végett az államerdők szomszédságában lévő földterületeknél.

A vásárlandó erdők árának fedezéséül szolgáljon első sorban azon államerdőrészetek ára, melyek eladását a törvényhozás évről-évre megengedi, továbbá az erdőtvény alapján az erdei alpból e célra fordítható összeg.

2. Hazánk nagy terjedelmű bükkerdei fatermésének és több vidéken lévő fakészletfölöslegének hasznosítása végett, szükséges mindazon iparvállalatok támogatása és lehető adómentessége, melyek a bükkfaanyag fogyasztását eszközlik, nevezetesen pedig kívánatos e célból az is, hogy az illető bükkerdők fatermékeinek ára mindazon esetben, midőn az a létesítendő iparvállalat segélye nélkül nem hasznosítható, a lehető legminimálisabb tételben olyképen szabassék meg, hogy az erdőbirtokos a fára részéről netalán fordítandó készpénzköltségeket ugyan kapja vissza, de ezen felől tőár értéke fejében csak azon haszonban részesüljön, mely a létesítendő iparvállalat netaláni jövedelméből az az által felhasznált fa értékére aránylag esik.

Kívánatos, hogy a m. kir. államvasutak vonalain a bükk-talpfákkal minél kiterjedtebb mértékben kísérletek tétessenek, s hogy a bükkfának utca- és hidburkolatoknál való használhatósága is gondos kísérletek által vizsgáltassék meg, miután tudomásunk szerint azt ily célra Amerikában is használják.

*) Lásd „Erdészeti Lapok“ 1880. évfolyam I., V., VI. és VII. füzet, 64. 321., 437. és 509. lap.

3. A vasutakon a faanyagok szállítási díjtételei mérsékeltessenek, s nevezetesen történjék ez a déli vasuton.

Az idegen, nevezetesen a galicziai fa Magyarországbán ne szállíttassék a refaktiák útján olcsóbb árért, mint az itthon termelt fa.

A vasutak lehetőleg mind egyenlő szállítási díjtételeket alkalmazzanak.

A tűzifa szállítási díja olcsóbbá tétessék, hogy a köszénnel a versenyt megállhassa.

A városokban magánfogyasztásra árult köszén tűzértéke koronként felülvizsgáltassék, s az eladó köteles legyen táblát kifüggeszteni, melyről a vásárló az árult köszén tűzértékéről tudomást szerezhet.

A faszállító vasuti kocsik terhénél 7—10⁰/₀ túlsúly engedtesse, s ezen százalékon alul díjpótlék és bírság ne rovassék ki.

A faanyagoknak Németországon való átszállítását illetőleg, a vámkezelésben és szállítási díjban könnyítések eszközöndők.

Fakereskedésünk keleti és déli irányban való kifejtésére különös gond fordítandó.

A külföldi ügynökségek (consulátusok) küldjenek a faárakról legalább évnegyedenként és mind akkor, midőn az árak változnak, rendes tudósításokat, s ezeket a földmivelési ministerium a hazai szakközlönyökben hozza mindig nyilvánosságra.

4. A földmivelési ministeriumban szükséges az erdőstatistika szakszerű vezetése és ennek adatainak feldolgozása.

Az egyetemeken erdészeti tanszékek állítandók fel, hogy azok, kik később akár mint birtokosok, akár mint ezek meghatalmazottjai, akár mint köztisztviselők hivatva lesznek erdészeti ügyek elintézésébe befolyjni, az erdészet ismereteit megszerezhessék.

Oly nagyobb terjedelmű erdők gazdasága, melyek magukban véve egy önálló gazdasági testet képeznek, szakértő erdőtisztvezetése alatt minden más gazdasági ágtól különválasztva és külön számadásvitellel kezelendő, hogy az erdő valódi értéke és jövedelme mindig tudható és kimutatható legyen, s hogy az erdőgazdaság állapotáért felelős erdész közvetlen felelősségben is álljon.

Az állam lehetőleg hasson oda, hogy a vastagabb méretű és illetve magasabb fordában nevelt faanyagok termeltessenek, s hogy súly fektetessék a helyi viszonyok szerint legmegfelelőbb fánemre, különösen pedig a kocsános és fürtös tölgyre, a lúcz-, jegenye- és vörös fenyőre, s hogy bizottság kedvéért lehetőleg vegyes állatok neveltessenek.

5. Az erdészeti kísérletek ügye szervezendő, s az erdőakadémián egy külön erdészeti vegytanár alkalmazandó.

A havasi övek fatenyészete gondatlan kezelés vagy a pénzvágy következtében az ország igen számos vidékén vagy igen megrongálva, vagy részben elpusztulva lévén, a fatenyészet ezen övébe eső erdők fentartására s különösen arra, hogy a tenyészet a havasi puszta terek elfoglalására felfelé terjesztessék ki, minden oly vidéken lévő erdőknél szorgos gond fordítandó.

6. A futóhomok-területek befásítására tüzzön ki az állam évenként és együttvéve legalább 500—600 aranyra terjedő oly jutalmakat, melyek valamely terjedelmesebb terület sikerült befásításának költségeit jó részben fedezik, s adassanak oda ezen jutalmak akkor, midőn a befásítás már annyira sikerült, hogy a homok azon területen futó nem lehet.